

ת"פ 41957/09 - מדינת ישראל נגד סרגי שקדניק

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 41957-09-16 מדינת ישראל נ' שקדניק

בפני כב' השופט רמה לאופר חסן, שופטת בכירה
המבקשת מדינת ישראל
נגד סרגי שקדניק
המשיב

החלטה

בפני בקשה לביטול כתוב אישום מהטעמים הבאים שהעלתה הסגנור:

- א. שיינוי קיצוני שחיל בהגשת כתוב האישום.
- ב. מלחמת פגם ופסול בכתב האישום שכן, לטענת הסגנור, כתב האישום אינו מפרט העובדה שבמהלך האירוע המפורט בכתב האישום הותקף הנאשם על ידי המתלוון ונגרמו לו חבלות.
- ג. מלחמת הגנה מן הצד, בשל אכיפה ברנית, שכן, המתלוון נחקר באזהרה בחשד לתקיפת הנאשם ולמרות זאת, התקיך נגדו נסגר והוא לא הוועיד לדין.
- ד. בשל הפרת זכות השימוש.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו ביצוע עבירות של התפרצויות לבית מגורים, בהתאם לסעיף 406(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ועבירה של גנבה, בהתאם לסעיף 384 לחוק.

כמפורט בכתב האישום, בתאריך **04.12.2011** התפרץ הנאשם לדירה בקרית מוצקין בגין מתוכה תכשיטים, כמפורט בכתב האישום וזאת עשה, שעה שהמתלוון בן לדירה.

המתלוון התעורר משנתו למשך רעים בדירה והבחן בנאשם, אשר ניסה לחמק מן הדירה.

משטרה שהזעקה למקום עצרה את הנאשם, כשהרכוש הganוב מוסלך בפיקו.

טען, כאמור, הסגנור, כי כתב האישום הוגש בשינויו של כ- 5 שנים, ללא כל הסבר וללא כל סיבה מוצדקת ולטעמו, שינוי ממשי וקיצוני זה, יש בכוחו להביא ל לבטל כתב האישום.

המאשימה הגישה תגובتها בכתב לטענות הסגנoria.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

ציינה המאשימה בתגובתה, כי עם סיום איסוף הראיות בתיק, לרבות ראיות פורניזיות ולאחר שהתקבל אישור מסירה **חתום על ידי הנאשם** בדבר ידועו על הכוונה להגיש כתב אישום כנגדו, הוגש כתב האישום לראשונה נגד הנאשם **בשנת 2013, במסגרת ת"פ 13-05-13.**

בתאריך 18.11.2014 ולאחר שה הנאשם לא התיעצב לדינוי בית המשפט - בוטל כתב אישום נשוא ת"פ 13-05-13-13682-05-13 **לאיתור הנאשם.**

בתאריך 18.05.2015, לאחר שאוחר הנאשם, הוגש כתב האישום כנגדו בשנית- בת"פ 14-12-14-67935.

ה הנאשם לא התיעצב, גם הפעם, לדינוי בית המשפט וגם כתב אישום זה בוטל לצורך איתור הנאשם.

בתאריך 18.09.2016, לאחר שה הנאשם הוכרז כדרוש חקירה, נעצר הנאשם והוגש כנגדו כתב האישום הנוכחי, נשוא הבקשה שבפני,

טען הסגנור בתשובתו לתגوبת המאשימה, כי המאשימה לא פרטה בתגובתה הפעולות והמאמצים שנעשו על מנת לנסوت ולאתר את הנאשם ולמעשה, לא נעשו מאמצים סבירים לאיתור הנאשם ולהבאתו לדין.

בעניין זה אומר, כי המאשימה פירטה שורת פעולות שנעשו על ידה לאיתור הנאשם, פעולות אשר אף נשאו פרי שכן, הנאשם אותר, אך שוב ושוב לא התיעצב לדינויים, דבר שהביא לביטול כתבי האישום כנגדו.

אשר לטענת השהייה, אין חולק, כי במקרים חריגים, יכול להיות משמעותו להביא לביטול כתב האישום וזאת, במסגרת טענת הגנה מן הצדק.

ואולם, במקרה זה על בית המשפט להשתכנע כי חלוף הזמן הרב, פגע באופן משמעותי ביכולתו של הנאשם להציגן מפני האישום.

ראה לעניין זה הנאמר:

בע"פ 6922/08 פלוני נ' מדינת ישראל:

"**מקובלת עליי** מסקנת בית המשפט **קماה כי ביטויו של השהיי הכביד בהגשת כתב האישום צריך לבוא בଘירת העונש.** אשוב ואבהיר: איני שוללת את האפשרות כי תהינה נסיבות בהן השהיי כבד בהגשת כתב האישום, אשר גרם נזק ממשי ומהותי ליכולתו של הנאשם להציגן, תבאה לביטול כתב האישום. ואולם, עניין זה מחייב בדיקה בכל מקרה לנסיבות, אשר תביא בחשבון את מהות העניין, את סיבת השהיי ומסקנו ואת טיב הנזק שנגרם לנימא. אין להפוך את ההגנה מן הצדק למכשול לקיצור תקופת ההתיישנות הקבועה בחוק ויש להקפיד על כך שתויתור מכשול להגשת עקרונות של הגינות וצדקה".

ה הנאשם לא טוען לכאבי כלשהו שיגרם לו בניהול ההליך כתוצאה מן השהייה.

כן לא טוען, כי יתקשה הוא לאתר עדים או שיזכרום של העדים לא ניתן להגיע לחקר האמת ולהכרעות עובדיות נדרשות וכיוצא בזה.

כל שנטען הוא, לעניין דין הנובע מעצם שפיטת אדם שניים רבות לאחר התרחשות האירוע.

טענה זו, בנסיבות, תילקח בחשבון לעניין העונש, אם וכאשר יורשע הנאשם בדין.

לפיכך, אני דוחה טענת ב"כ הנאשם, כי בנסיבות יש לבטל כתב האישום מחמת השהייה בהגשתו.

אשר לשימוש:

ה הנאשם לא טען דבר ביחס לפגיעה ראייתית אפשרית בשל העדר קיום שימוש, הנאשם לא הציג בפני בית המשפט אסמכתא /או כל בקשה אחרת להימנע מהגשת כתב האישום כנgado ולמרות שהמאשימה פנתה לנאים בהודעת ידוע אותה קיבל, בחר הוא שלא לנצל זכותו להלirk השימוש, משיקוליו הוא ועל כך אין לו להלן אלא על עצמו.

לאור כל האמור, אני דוחה טענתו של הנאשם לביטול כתב האישום משום שלא נערך לו שימוש טרם הגשת כתב האישום.

אשר לטענה לביטול כתב אישום מחמת פגמ/פסול בכתב האישום:

משהחליט טובע על הכתת כתב אישום עליו לנשוח באופן ברור.

על פי סעיף 85(4) לחס"פ, נדרש הטענה לכלול בכתב האישום את תיאור העבודות המהוות את העבירה ועל ידי כך לאפשר לבית המשפט לקבל תמונה על האירוע נשוא כתב האישום ולאפשר הנאשם בדרך זו להוכיח הגנתו.

בחילוקו השני של כתב האישום על הטענה לציין סעיף או סעיפים האישום שהוא מייחס ל הנאשם.

ראה לעניין זה הנאמר:

בע"פ 71724/05 (מחוזי תל-אביב) מדינת ישראל נ' בלאי, [פורסם ב公报], תק-מח 2004(4) 6709).

היקפו של "סיפור המעשה" נתון לשיקול דעתו של מנסח כתב האישום, דהיינו, המאשימה.

ראה לעניין זה הנאמר:

י' **קדמי על סדר הדין בפליליים** חלק שני: הליכים שלאחר כתב אישום א, 915 (מהדורה מעודכנת, תשס"ט-2009).

מעיוון בכתב האישום שבפני עולה, כי הוא מפורט די על מנת לאפשר הנאשם לנשות ולהפריך את המיחס לו ואין לומר, כי יכולתו של הנאשם להציגן קופחה, ממשם שלא אזכור עניין תקיפתו הנטענת על ידי המתלוון.

לפיכך, אני דוחה הטענה בדבר פגמ או פסול בכתב האישום.

אשר לטענה בדבר אכיפה ברורנית:

טענה זו מtabסת על טענות עובדיות, שהליך טענות הוכחה.

לפיכך, לא ניתן להכריע בטענה זו, בשלב זה לפחות, לאחר שמייעת הראיות.

לפיכך, תינתן החלטתי בטענה זו, אם הסניגור עדין עומד עליה, לאחר שמייעת הראיות ובמסגרת הכרעת הדיון.

סוף דבר, הנני דוחה הבקשה לביטול כתוב האישום, על כל טעםיה.

הנני קובעת התיק להקראה לתאריך 23.11.17 ساعה 10:30.

מצירות ביום"ש תשלח העתק מההחלטה זו לצדים וכן תזמנם לתאריך שקבעתי.

ניתנה היום, כ"ו תשרי תשע"ח, 16 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.